

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 3.

Vydána dne 19. ledna 1929.

Obsah: (4.—7.) 4. Dohoda týkající se provedení článků 266, poslední odstavec, a 273 mírové smlouvy St. Germainské. — 5. Vyhláška o dojednání úmluv pro podniky podpořené ze státního melioračního fondu. — 6. Vyhláška o zrušení visové povinnosti ve styku s královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců. — 7. Vyhláška o vysvědčeních odborné školy pro ženská povolání s českým vyučovacím jazykem v Žamberku.

4.

Dohoda

týkající se provedení článků 266, poslední odstavec, a 273 mírové smlouvy St. Germainské.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY RAKOUSKÉ

BYLA SJEDNANA TATO DOHODA:

Dohoda

týkající se provedení článků 266, poslední odstavec, a 273 mírové smlouvy St. Germainské.

Pan prezident republiky československé a pan Spolkový prezident republiky Rakouské, přejíce si upravití otázky podávající se ze článků 266, poslední odstavec, a 273 mírové smlouvy St. Germainské, rozhodli se uzavřítí dohodu a jmenovali za tím účelem svými zmocněnci, a to:

pan prezident republiky československé:

pana Dra Emanuela Hermann-Otavského,
odborového přednostu v ministerstvu vnitra,

a

pan prezident republiky Rakouské:

pana Dra Karla Schönbergera,
ministerského radu ve spolkovém ministerstvu financí,

kterí vyměňivše si své plné moci a shledavše je správnými, shodli se na těchto ustanoveních:

Übereinkommen

betreffend die Durchführung der Artikel 266, letzter Absatz, und 273 des Staatsvertrages von St. Germain.

Der Herr Bundespräsident der Republik Österreich und der Herr Präsident der Tschechoslovakischen Republik, von dem Wunsche geleitet, die sich aus den Artikeln 266, letzter Absatz, und 273 des Staatsvertrages von St. Germain ergebenden Fragen zu regeln, haben beschlossen, ein Übereinkommen zu schließen und zu diesem Zwecke zu ihrem Bevollmächtigten ernannt und zwar:

Der Herr Bundespräsident der Republik Österreich:

Den Herrn Dr. Karl Schönberger,
Ministerialrat im Bundesministerium für Finanzen,

und

der Herr Präsident der Tschechoslovakischen Republik:

den Herrn Dr. Emanuel Hermann-Otavský,
Sektionschef im Ministerium des Innern,

die nach Austausch ihrer richtig befundenen Vollmachten sich über folgende Bestimmungen geeinigt haben:

První oddíl.

Článek I.

1. Republika Rakouská vydá republice československé v celku v bývalém mocnářství rakousko-uherském před 28. říjnem 1918 založené nebo zřízené a pro příslušníky bývalého císařství rakouského určené odkazy, dary, stipendia a nadace všeho druhu, včetně rodinných nadací (v dalším všeobecně jako nadace označené), pokud se nalézají na území republiky Rakouské, jsou-li určeny výlučně pro osoby, které nyní jsou československými státními občany, a to, byly-li před 28. červencem 1914 založeny neb zřízeny, dle stavu v němž se nalézaly dne 28. července 1914. Při tom bude přihlížeti k platbám řádně učiněným k účelu nadací.

2. Výtěžky po 28. červenci 1914 splatné, jichž nebylo použito k řádným platbám, budou vydány dle stavu v době podepsání této dohody. Bylo-li snad výtěžků splatných po 28. červenci 1914 použito k jiným než řádným platbám, budou obnosy, kterých bylo k takovýmto platbám použito, vydány v rakouských předválečných rentách dle jmenovité hodnoty.

3. Byla-li nadace založena nebo zřízena po 28. červenci 1914, bude vydána dle stavu v době podepsání této dohody. To platí i v příčině nadačních dodatků zřízených po 28. červenci 1914.

4. Ustanovení prvního oddílu této dohody nevztahují se na vojenské nadace, o nichž jedná druhý oddíl, pokud není se jich dovoláno výslovně v článku XV.

Článek II.

Vydáním „dle stavu, ve kterém se nadace nalézaly dne 28. července 1914“ jest rozuměti vydání stejných fysických majetkových předmětů in natura, zejména vydání cenných papírů stejného druhu a stejné jmenovité hodnoty jako jsou ony, jež tvořily jmění nadace dne 28. července 1914. Za hotovosti, jež snad tu byly dne 28. července 1914 a

Erster Abschnitt.

Art. I.

1. Die Republik Österreich wird der českoslovenschen Republik die in der gewesenen österreichisch-ungarischen Monarchie vor dem 28. Oktober 1918 begründeten oder geschaffenen und für Angehörige des ehemaligen Kaisertums Österreich bestimmten Vermächtnisse, Schenkungen, Stipendien und Stiftungen aller Art, einschließlich der Familienstiftungen (im Nachfolgenden allgemein als Stiftungen bezeichnet), insoweit sie sich auf dem Gebiete der Republik Österreich befinden und zwar, wenn sie vor dem 28. Juli 1914 begründet oder geschaffen wurden, nach dem Stande vom 28. Juli 1914 zur Gänze zur Verfügung stellen, wenn sie ausschließlich für Personen bestimmt sind, die gegenwärtig českoslovensche Staatsangehörige sind, wobei die für den Zweck der Stiftungen ordnungsmäßig erfolgten Zahlungen zu berücksichtigen sind.

2. Die nach dem 28. Juli 1914 angefallenen und nicht zu ordnungsmäßigen Zahlungen verwendeten Erträge werden in dem Zustande zum Zeitpunkte der Unterfertigung dieses Übereinkommens ausgefolgt. Sollten nach dem 28. Juli 1914 angefallene Erträge zu nicht ordnungsmäßigen Zahlungen verwendet worden sein, so sind die betreffenden ordnungswidrig verwendeten Beträge in österreichischen Vorkriegsrenten nach dem Nennwerte auszufolgen.

3. Wurde die Stiftung nach dem 28. Juli 1914 begründet oder geschaffen, so wird sie nach dem Stande zum Zeitpunkte der Unterfertigung dieses Übereinkommens ausgefolgt werden. Dies gilt auch hinsichtlich der Stiftungen, die nach dem 28. Juli 1914 erfolgt sind.

4. Die Bestimmungen des ersten Abschnittes dieses Übereinkommens beziehen sich nicht auf die im zweiten Abschnitte behandelten Militärstiftungen, soweit sie nicht im Art. XV. ausdrücklich bezogen sind.

Art. II.

Unter Ausfolgung „nach dem Stande, in welchem sich die Stiftungen am 28. Juli 1914 befunden haben“, ist zu verstehen: die Ausfolgung von gleichen physischen Vermögensobjekten in natura, insbesondere die Ausfolgung von Wertpapieren der gleichen Gattung und des gleichen Nennbetrages, wie jene, aus denen das Vermögen der Stiftung

jichž nebylo později použito k řádným platbám, bude však vydán stejný jmenovitý obnos v rakouských předválečných rentách.

Článek III.

Za odkazy a dary ve smyslu čl. I. této dohody pokládají se nejen věnování, jichž dle jejich určení má být použito jako nadací, nýbrž také taková věnování, která určena jsou k tomu, aby sloužila právníkům osobám jiného druhu sledujícím trvalý účel.

Článek IV.

1. V příčině oněch rodinných nadací, jež dle čl. I. této dohody nemají být v celku vydány, ježto nejsou určeny výlučně pro osoby, které nyní jsou československými státními občany, při nichž však k nadačním požitkům povolání jsou vedle jiných státních občanů nyní i českoslovenští státní příslušníci, zavazují se oba smluvní státy provést v každém jednotlivém případě takovou úpravu, která by vůli zakladatele nadace a zájmům osob (rodinných kmenů) k nadačním požitkům povolaných co nejlépe odpovídala a zejména umožnila, aby onen díl předválečných rent, náležejících jmění nadace, který připadá na československé nadační čekatele, mohl být nostrifikován jako československé renty.

2. Tato úprava provede se v každém jednotlivém případě v krátké cestě dohodou zúčastněných nadřazených nadačních úřadů.

Článek V.

1. Za účelem úplného smírného uspokojení jinakých nároků uplatňovaných republikou Československou proti republice Rakouské z titulu čl. 266, poslední odstavce, mírové smlouvy St. Germainské, pokud nejde o nadace, o nichž jedná druhý oddíl této dohody, jakož i zejména za účelem urovnání jistých, v příčině rodinných nadací se vyskytнуvších otázek, republika Rakouská vydá republice Československé z nadací v Rakousku spravovaných rakouské předválečné renty v obnosu 24,000.000 K, slovy dvacet čtyři miliony ko-

am 28. Juli 1914 bestanden hat. An Stelle von etwa am 28. Juli 1914 vorhanden gewesen und nicht späterhin zu ordnungsmäßigen Zahlungen verwendeten Barbeiträgen wird jedoch der gleiche Nennbetrag in österreichischen Vorkriegsrenten ausgefolgt werden.

Art. III.

Unter Vermächtnissen und Schenkungen im Sinne des Art. I. dieses Übereinkommens werden nicht bloß Widmungen verstanden, die bestimmungsgemäß als Stiftungen verwendet werden sollen, sondern auch solche, die für juristische Personen anderer Art mit dauerndem Zwecke zu dienen bestimmt sind.

Art. IV.

1. Bezüglich jener Familienstiftungen, welche nicht gemäß Art. I. dieses Übereinkommens zur Gänze auszufolgen sind, weil sie nicht ausschließlich für Personen bestimmt sind, die gegenwärtig čechoslovakische Staatsangehörige sind, bei denen jedoch nebst anderen Staatsangehörigen gegenwärtig auch čechoslovakische Staatsangehörige zum Stiftungsgenusse berufen sind, verpflichten sich die beiden vertragschließenden Staaten, in jedem einzelnen Falle jene Regelung zu treffen, die dem stifterischen Willen und den Interessen der zum Stiftungsgenusse berufenen Personen (Familienstämme) am besten entspricht und die es insbesondere ermöglicht, daß jener Teil der zum Stiftungsvermögen gehörigen Vorkriegsrenten, der auf čechoslovakische Stiftungsanwärter entfällt, als čechoslovakische Renten nostrifiziert werden kann.

2. Diese Regelung wird im einzelnen Falle durch kurzwegiges Einvernehmen zwischen den beteiligten Stiftungsobehörden erfolgen.

Art. V.

1. Zur vollständigen vergleichsweisen Befriedigung der von der čechoslovakischen Republik gegen die Republik Österreich geltend gemachten sonstigen Ansprüche aus dem Titel des Art. 266, letzter Absatz, des Staatsvertrages von St. Germain, insoweit es sich nicht um die im zweiten Abschnitte dieses Übereinkommens behandelten Stiftungen handelt, sowie auch insbesondere zur Beilegung gewisser bezüglich der Familienstiftungen aufgetauchter Fragen, wird die Republik Österreich der čechoslovakischen Republik

run, s běžným kuponem (úrokovým výplatním archem).

2. Vydání těchto rent bude provedeno nejdéle během dvou let po tom, co tato dohoda nabude platnosti.

Článek VI.

Nadací povahy čistě církevní (konfesionální) tato dohoda se nedotýká.

Článek VII.

1. Republika Československá touto dohodou dobrovolně přejímá závazek vydání republiky Rakouské nadace na jejím území se nalézající, které byly založeny nebo zřízeny před 28. říjnem 1918 a určeny jsou výlučně pro osoby, jež jsou nyní státními příslušníky republiky Rakouské a to dle stavu, v němž se tyto nadace nacházejí v den podepsání této dohody.

2. Pokud ku jmění těchto nadací náleží předválečné renty, budou vydány titry stejného druhu a stejné jmenovité hodnoty bez označení jako československý územní majetek.

Článek VIII.

1. S nadacemi, jež dle předchozích ustanovení budou vydány, republika Rakouská vydá republice Československé také všechny těchto nadací se týkající nadační listy a spisy odnášející se ku správě dotýčných nadací s příslušnou konsignací.

2. Vydání nadací má započítati co nejdříve a má býti ukončeno nejdéle během 2 roků po tom, co tato dohoda nabude platnosti.

3. Předchozí ustanovení platí obdobně co do nadací, které mají býti vydány republikou Československou republice Rakouské.

Článek IX.

1. Touto dohodou jest úplně a konečně provedena úprava v příčině všech otázek, týkajících se oboru nadačního.

aus den in österreich verwalteten Stiftungen österreichische Vorkriegsrenten im Betrage von 24 Millionen K, sage vierundzwanzig Millionen Kronen, mit laufendem Kupon (Zinszahlungsbogen) ausfolgen.

2. Die Ausfolgung wird längstens binnen zwei Jahren nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens erfolgen.

Art. VI.

Die Stiftungen rein kirchlichen (konfessionellen) Charakters bleiben durch dieses Übereinkommen unberührt.

Art. VII.

1. Die čechoslovakische Republik übernimmt durch dieses Übereinkommen freiwillig die Verpflichtung, der Republik Österreich jene auf ihrem Gebiete befindlichen, vor den 28. Oktober 1918 begründeten oder geschaffenen Stiftungen auszufolgen, die ausschließlich für Personen bestimmt sind, die gegenwärtig Staatsangehörige der Republik Österreich sind, und zwar nach dem Stande des Tages der Unterfertigung dieses Übereinkommens.

2. Insoweit zum Vermögen dieser Stiftungen Vorkriegsrenten gehören, so werden Titres gleicher Gattung und gleichen Nennwertes ohne Kennzeichnung als čechoslovakischer Territorialbesitz ausgefolgt werden.

Art. VIII.

1. Mit dem nach den vorstehenden Bestimmungen zur Ausfolgung gelangenden Stiftungen wird die Republik Österreich der čechoslovakischen Republik auch sämtliche diese Stiftungen betreffenden Stiftsbriefe und ihre Vermögensverwaltung betreffenden Aktenbestände mittels Konsignation übergeben.

2. Die Ausfolgung der Stiftungen hat ehestens zu beginnen und längstens binnen 2 Jahren nach dem Inkrafttreten dieses Übereinkommens beendet zu sein.

3. Die vorstehenden Bestimmungen gelten analog bezüglich der von der čechoslovakischen Republik an die Republik Österreich auszufolgenden Stiftungen.

Art. IX.

1. Durch dieses Übereinkommen ist die Auseinandersetzung hinsichtlich aller das Stiftungswesen betreffenden Fragen vollständig und endgiltig geregelt.

2. Každému z obou států jest úplně volno, dle svých vlastních předpisů upravití otázky, týkající se nadačního oboru, pokud jde o nadace, které dle této dohody nebudou vydány, jakož i v příčině nadací, které na základě této dohody obdrží.

3. Ustanovení předchozího odstavce nemá však místa, pokud jde o majetek (zejména nemovitosti) československých nadací, který nadále zůstává v republice Rakouské, a o majetek (zejména nemovitosti) rakouských nadací, který nadále zůstává v republice Československé.

4. Rovněž tak zůstává nedotčenou po stránce majetkového práva příslušnost zmíněného na území druhého státu se nacházejícího majetku k dotyčné nadaci; tento majetek podléhá však ostatním všeobecným zákonným předpisům onoho státu, na jehož území se nalézá.

Druhý oddíl.

Článek X.

Vojenské nadace spravované u bývalých vojenských ústředních úřadů budou republikou Rakouskou vydány republice Československé podle následujících zásad:

Nadace bývalé armády rakousko-uherské, na nichž má republika Československá jediná toho času zájem, budou vydány podle stavu, ve kterém se nacházely dne 28. července 1914, při čemž bude přihlížeti k platbám řádně učiněným k účelu nadace.

Tato kategorie (výhradně československé vojenské nadace) zahrnuje následující nadace vojenské:

a) Všechny nadace nepochybně a výhradně určené pro osoby, které jsou nyní státními příslušníky republiky Československé, jakož i ony nadace, které výhradně nebo převážně určeny jsou pro osoby na území republiky Československé narozené nebo bydlící.

b) Nadace, při nichž uskutečnění nadačního účelu vázáno jest na výslovně označené místo nebo na výslovně označený objekt, ležící-li

2. Jeder der beiden Staaten ist vollständig frei, die das Stiftungswesen betreffenden Fragen hinsichtlich der Stiftungen, die nach diesem Übereinkommen nicht ausgefolgt werden, sowie hinsichtlich der Stiftungen, die auf Grund dieses Übereinkommens erhält, nach seinen eigenen Vorschriften zu regeln.

3. Die Bestimmung des vorangehenden Absatzes bezieht sich jedoch nicht auf die in der Republik Österreich verbleibenden Vermögensschaften (insbesondere Immobilien) čechoslovakischer Stiftungen und auf die in der čechoslovakischen Republik verbleibenden Vermögensschaften (insbesondere Immobilien) österreichischer Stiftungen.

4. Desgleichen bleibt die vermögensrechtliche Zugehörigkeit der erwähnten, auf dem Gebiete des anderen Staates gelegenen Vermögensschaften zur betreffenden Stiftung unberührt; diese Vermögensschaften unterliegen jedoch den sonstigen allgemeinen gesetzlichen Vorschriften jenes Staates, auf dessen Gebiete sie sich befinden.

Zweiter Abschnitt.

Art. X.

Die bei den ehemaligen militärischen Zentralstellen verwalteten Militärstiftungen werden nach folgenden Grundsätzen von der Republik Österreich an die čechoslovakische Republik ausgefolgt werden:

Stiftungen der ehemaligen österreichisch-ungarischen Armee, an denen derzeit die čechoslovakische Republik allein interessiert ist, werden nach dem Stande ausgefolgt werden, in welchem sie sich am 28. Juli 1914 befunden haben, wobei die für den Zweck der Stiftung ordnungsmäßig erfolgten Zahlungen zu berücksichtigen sind.

Diese Kategorie (exclusiv čechoslovakische Militärstiftungen) umfaßt die folgenden Militärstiftungen:

a) Alle Stiftungen, die unzweideutig und ausschließlich für Personen, die gegenwärtig Staatsangehörige der čechoslovakischen Republik sind, bestimmt sind, sowie jene Stiftungen, die ausschließlich oder vorwiegend für Personen bestimmt sind, die im Gebiete der čechoslovakischen Republik geboren oder wohnhaft sind.

b) Die Stiftungen, bei welchen die Verwirklichung des Stiftungszweckes an einen ausdrücklich bezeichneten Ort oder an ein aus-

místo, resp. objekt na území republiky Československé.

Článek XI.

1. Za účelem úplného smírného uspokojení jinakých nároků uplatňovaných republikou Československou proti republice Rakouské z titulu článků 266, poslední odstavec, a 273 mírové smlouvy St. Germainské, pokud se jedná o nadace a fondy spravované jedním z bývalých vojenských ústředních úřadů, vydá republika Rakouská republice Československé ještě ony vojenské nadace, na nichž republika Československá má podle účelu věnování převážný zájem, jakož i jistý počet ostatních ústředně spravovaných vojenských nadací a podíl na ústředně spravovaných vojenských fondech.

2. Tyto majetky vydávané podle předchozího odstavce spolu s majetky jmenovanými v čl. X. musí obsahovati rakouské nebo uherké předválečné renty (zahrnujíc v to vyvazovací obligace) v úhrnné jmenovité hodnotě 22.000.000 K, t. j. dvacet dva miliony korun. Pokud nadacím, které podle předchozího odstavce budou vydány, náležely kromě rent dne 1. listopadu 1924 též jiné cenné papíry a jinaké movité cenné objekty, budou také tyto vydány a sice podle stavu z 1. listopadu 1924.

3. Republice Československé bude příslušet právo při předání v jednotlivých případech požadovati výměnou na místě nadace, jež má býti vydána podle tohoto článku, jinou stejně hodnotnou ústředně spravovanou vojenskou nadací.

4. Případné pohledávky ústředně spravovaných vojenských fondů oproti československým státním příslušníkům přecházejí na republiku Československou pro osobu (instituci), kterou ona určí. S druhé strany jsou tyto fondy sprostěny případných závazků oproti československým státním příslušníkům.

Článek XII.

Vojenské fondy a vojenské nadace, které nebyly spravovány u jednoho z vojenských ústředních úřadů ve Vídni, budou považovány

drücklich bezeichnetes Objekt gebunden ist, wenn der Ort bzw. das Objekt auf dem Gebiete der Czechoslovakischen Republik gelegen sind.

Art. XI.

1. Zur vollständigen vergleichweisen Befriedigung der von der Czechoslovakischen Republik gegen die Republik Österreich geltend gemachten sonstigen Ansprüche aus dem Titel der Artikel 266, letzter Absatz, und 273 des Staatsvertrages von St. Germain, insoweit es sich um Stiftungen und Fonds handelt, die von einer ehemaligen militärischen Zentralstelle verwaltet wurden, wird die Republik Österreich der Czechoslovakischen Republik noch jene Militärstiftungen, an denen die Czechoslovakische Republik nach dem Widmungszwecke ein vorwiegendes Interesse hat, sowie eine Anzahl der übrigen zentral verwalteten Militärstiftungen und einen Anteil an den zentral verwalteten militärischen Fonds ausfolgen.

2. Die nach dem vorhergehenden Absatze auszufolgenden samt den im Artikel X. genannten Vermögensschaften müssen österreichische oder ungarische Vorkriegsrenten (einschließlich der Grundentlastungsoptionen) im Gesamtnennbetrage von 22.000.000 K, sage zweiundzwanzig Millionen Kronen, umfassen. Insoweit zu den Stiftungen, die nach dem vorangehenden Absatze zur Ausfolgung gelangen, nebst Rentenbeträgen am 1. November 1924 auch andere Wertpapiere und sonstige bewegliche Wertobjekte gehörten, werden auch diese und zwar nach dem Stande vom 1. November 1924 ausgefolgt werden.

3. Der Czechoslovakischen Republik wird das Recht zustehen, bei der Übergabe in einzelnen Fällen statt einer an sie nach diesem Artikel zur Ausfolgung gelangenden Stiftung im Austauschwege eine andere gleichwertige zentral verwaltete militärische Stiftung anzusprechen.

4. Allfällige Forderungen der zentral verwalteten militärischen Fonds gegen čechoslovakische Staatsangehörige gehen auf die Czechoslovakische Republik für eine von ihr zu bestimmende Person (Institution) über. Andererseits sind diese Fonds von allfälligen Verpflichtungen gegen čechoslovakische Staatsangehörige befreit.

Art. XII.

Die nicht bei einer militärischen Zentralstelle in Wien verwalteten militärischen Fonds und militärischen Stiftungen werden

za rozděleny v ten způsob, že každý z obou smluvních států podrží k volnému použití ony hodnoty, které se nacházejí na jeho území.

Článek XIII.

Bez újmy ustanovení článků X. a XII. uznává se v příčině vojenských nadací, k jichž jmění náleží nemovitý majetek ležící na území jednoho z obou smluvních států, vzájemně, že tento nemovitý majetek zůstane tomu státu, na jehož území leží. Pokud nadaci, jejíž nemovitě jmění dle předchozí věty zůstane nadále republice Československé, kromě toho ještě náleží movité jmění na území republiky Rakouské se nacházející, bude toto movité jmění republice Československé vydáno, a to podle stavu z 1. listopadu 1924, při čemž v tomto movitém jmění obsažené předválečné renty započítati jest do úhrnné sumy 22,000.000 K naznačené ve čl. XI.

Článek XIV.

1. S vojenskými nadacemi, jež budou vydány podle článků X. a XI. vydá republika Rakouská republice Československé také veškeré těchto nadací se týkající nadační listy a spisy odnášející se ku správě jmění s příslušnou konsignací. To platí i ohledně nadací naznačených v čl. XIII., pokud dotyčné nadační listy a spisy má republika Rakouská v úschově.

2. Provedení ustanovení tohoto oddílu má býti zahájeno co nejdříve a má býti skončeno nejdéle během 6ti měsíců po tom, co tato dohoda nabyla platnosti.

Článek XV.

Ustanovení čl. I., druhý a třetí odstavec, II. a IX., první a druhý odstavec, mají místa také ohledně vojenských nadací, o nichž se jedná v tomto oddílu.

Třetí oddíl.

Článek XVI.

1. Za účelem úplného smírného uspokojení nároků uplatňovaných republikou Československou proti republice Rakouské z titulu čl.

in der Weise als verteilt angesehen, daß jeder der beiden vertragschließenden Staaten jene Werte zur freien Verfügung behält, die sich auf seinem Gebiete befinden.

Art. XIII.

Unbeschadet der Bestimmungen der Artikel X. und XII. wird bezüglich der militärischen Stiftungen, zu deren Vermögen ein auf dem Gebiete eines der beiden vertragschließenden Staaten gelegenes unbewegliches Gut gehört, gegenseitig anerkannt, daß dieses unbewegliche Gut dem Staate verbleibt, auf dessen Gebiete es gelegen ist. Soweit zu einer Stiftung, deren unbewegliches Vermögen nach Maßgabe des vorangehenden Satzes der Tschechoslovakischen Republik verbleibt, außerdem noch ein auf dem Gebiete der Republik Österreich befindliches bewegliches Vermögen gehört, wird dieses bewegliche Vermögen der Tschechoslovakischen Republik und zwar nach dem Stande vom 1. November 1924 ausgefolgt, wobei die in diesem beweglichen Vermögen enthaltenen Vorkriegsrenten in die im Artikel XI. bezeichnete Gesamtsumme von 22,000.000 K einzurechnen sind.

Art. XIV.

1. Mit den nach den Artikeln X. u. XI. zur Ausfolgung gelangenden militärischen Stiftungen wird die Republik Österreich der Tschechoslovakischen Republik auch sämtliche diese Stiftungen betreffende Stiftsbriefe und ihre Vermögensverwaltung betreffenden Aktenbestände mittels Konsignation übergeben. Dies gilt auch bezüglich der im Art. XIII. bezeichneten Stiftungen, soweit die Republik Österreich die diesbezüglichen Stiftsbriefe und Aktenbestände in Verwahrung hat.

2. Die Durchführung der Bestimmungen dieses Abschnittes hat ehestens zu beginnen und längstens binnen 6 Monaten nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens beendet zu sein.

Art. XV.

Die Bestimmungen der Artikel I, zweiter und dritter Absatz, II. u. IX., erster und zweiter Absatz, finden auch auf die in diesem Abschnitte behandelten militärischen Stiftungen Anwendung.

Dritter Abschnitt.

Art. XVI.

1. Zur vollständigen vergleichswisen Befriedigung der von der Tschechoslovakischen Republik gegen die Republik Österreich aus dem

273 mírové smlouvy St. Germainské, pokud nejde o vojenské fondy, o nichž se jedná v druhém oddílu, vydá republika Rakouská republiky Československé z majetkových podstat druhu naznačeného v čl. 273 mírové smlouvy St. Germainské v Rakousku spravovaných rakouské předválečné renty v úhrnném jmenovitém obnosu 4.000.000 K, t. j. čtyř milionů korun, s běžným kuponem (úrokovým výplatním archem) nejpozději během jednoho roku po tom, co tato dohoda nabude platnosti.

2. Případné pohledávky právních subjektů spadajících pod čl. 273 mírové smlouvy St. Germainské oproti československým státním příslušníkům přecházejí na republiku Československou pro osobu (instituci), kterou ona určí. S druhé strany jsou tyto právní subjekty sprostěny případných závazků oproti československým státním příslušníkům.

Článek XVII.

V příčině náboženských fondů uznávají shodně oba smluvní státy, že tyto fondy sluší považovati za samostatné dle jednotlivých bývalých na říšské radě zastoupených království a zemí organisované, od státního jmění odlišné fondy, a že tudíž oba smluvní státy nečiní co do náboženských fondů navzájem nijakých nároků.

Článek XVIII.

Pokud jde o Německý řád, konstatuje se shodně, že tento řád podle souhlasného názoru obou smluvních států jest považovati za řád duchovní, jehož jmění nepodléhá úpravě podle čl. 273 mírové smlouvy St. Germainské.

Článek XIX.

1. V příčině ústřední organisace bývalé Rakouské společnosti Červeného kříže shodly se oba smluvní státy takto:

a) Majetky zmíněné ústřední organisace nacházející se na území každého z obou států případnou bez jakéhokoli vyúčtování organisaci Červeného kříže dotyčného smluvního státu.

b) Za dluhy ústřední organisace bývalé Rakouské společnosti Červeného kříže (včetně

Titel des Artikels 273 des Staatsvertrages von St. Germain geltendgemachten Ansprüche, insoweit es sich nicht um die im zweiten Abschnitte behandelten militärischen Fonds handelt, wird die Republik Österreich der Czechoslovakischen Republik aus den in Österreich verwalteten Vermögensschaften der im Artikel 273 des Staatsvertrages von St. Germain bezeichneten Art österreichische Vorkriegsrenten im Gesamtnominalbetrage von 4.000.000 K, sage vier Millionen Kronen, mit laufendem Kupon (Zinsenzahlungsbogen) längstens binnen einem Jahre nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens übergeben.

2. Allfällige Forderungen der unter den Artikel 273 des Staatsvertrages von St. Germain fallenden Rechtssubjekte gegen čechoslovakische Staatsangehörige gehen auf die čechoslovakische Republik für eine von ihr zu bestimmende Person (Institution) über. Andererseits sind diese Rechtssubjekte von allfälligen Verpflichtungen gegen čechoslovakische Staatsangehörige befreit.

Art. XVII.

Bezüglich der Religionsfonde wird von beiden vertragschließenden Staaten einvernehmlich anerkannt, daß sie als selbständige, nach den einzelnen ehemaligen im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern organisierte, vom Staatsvermögen verschiedene Fonde anzusehen sind und daß daher die beiden vertragschließenden Staaten hinsichtlich der Religionsfonde keinerlei Ansprüche gegen einander zu stellen haben.

Art. XVIII.

Hinsichtlich des Deutschen Ordens wird einvernehmlich festgestellt, daß dieser Orden nach der übereinstimmenden Auffassung beider vertragschließenden Staaten als ein geistlicher Orden anzusehen ist, dessen Vermögen einer Regelung nach Art. 273 des Staatsvertrages von St. Germain nicht unterliegt.

Art. XIX.

1. Bezüglich der Zentralorganisation der ehemaligen österreichischen Gesellschaft vom Roten Kreuz wird von beiden vertragschließenden Staaten einvernehmlich festgestellt:

a) Die auf dem Gebiete jedes der beiden Staaten befindlichen Vermögensschaften der genannten Zentralorganisation fallen ohne jede Abrechnung der Organisation vom Roten Kreuz des betreffenden vertragschließenden Staates zu.

b) Für die Schulden der Zentralorganisation der ehemaligen österreichischen Gesell-

obou losových půjček z r. 1882 a 1916) nezodpovídají ani Československá organizace Červeného kříže, ani republika Československá.

2. Tím jsou veškeré otázky týkající se ústřední organizace bývalé Rakouské společnosti Červeného kříže v poměru mezi oběma smluvními státy s konečnou platností upraveny.

Článek XX.

Co se týče fondu bytové péče a fondu pavlovnického jubilea císaře Františka Josefa 1908, stanoví se toto:

Rakouská spolková vláda prohlašuje, že oba tyto fondy jako státní správní fondy jsou jmění státní.

Vláda Československá prohlašuje, že pro ten případ, že by reparační komise přece nezahrnula pohledávek obou těchto fondů za dlužníky bydlícími na československém území do shodnocení podle čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské, žádá, aby tyto pohledávky byly považovány za pohledávky, které přešly na republiku Československou.

Rakouská spolková vláda projevuje pro tento případ tímto svůj souhlas.

Čtvrtý oddíl.

Článek XXI.

Pokud podle ustanovení této dohody republika Rakouská vydá rakouské nebo uherské předválečné renty, budou tyto renty vydány bez označení jako rakouský územní majetek.

Článek XXII.

1. Tato dohoda bude provedena s vyloučením diplomatické cesty bezprostředně mezi příslušnými ústředními úřady. Ustanovení druhého oddílu provádějí jakožto příslušné ústřední úřady československé ministerstvo národní obrany v Praze a rakouské spolkové ministerstvo financí — vojenský likvidující úřad ve Vídni.

2. Předání, pokud se týče převzetí nadací a majetků, které mají být vydány podle této dohody, bude provedeno ve Vídni, oněch pak, jež jsou naznačeny v čl. VII., v Praze.

schaft vom Roten Kreuz (einschließlich der beiden Losanleihen der Jahre 1882 und 1916) haben weder die čechoslovakische Organisationen vom Roten Kreuz noch die čechoslovakische Republik aufzukommen.

2. Hiemit sind sämtliche die Zentralorganisation der ehemaligen österreichischen Gesellschaft vom Roten Kreuz betreffenden Fragen im Verhältnisse zwischen den beiden vertragschließenden Staaten endgültig geregelt.

Art. XX.

Hinsichtlich des Wohnungsfürsorgefonds und des Kaiser Franz Josef's Regierungsjubiläumsfonds 1908 wird Folgendes festgestellt:

Die österreichische Bundesregierung erklärt, daß diese beiden Fonds als staatliche Verwaltungsfonds staatliches Vermögen darstellen.

Die čechoslovakische Regierung erklärt, daß sie für den Fall, als die Reparationskommission dennoch die diesen beiden Fonds zustehenden Forderungen gegen auf dem čechoslovakischen Gebiete wohnhafte Schuldner nicht in die Bewertung nach Art. 208 des Staatsvertrages von St. Germain einbeziehen sollte, verlange, daß diese Forderungen als auf die čechoslovakische Republik übergegangen zu betrachten sind.

Die österreichische Bundesregierung erteilt für diesen Fall hiemit ihre Zustimmung.

Vierter Abschnitt.

Art. XXI.

Insoweit nach den Bestimmungen dieses Übereinkommens seitens der Republik Österreich österreichische oder ungarische Vorkriegsrenten zur Ausfolgung gelangen, werden sie ohne Kennzeichnung als österreichischer Territorialbesitz ausgefolgt werden.

Art. XXII.

1. Die Durchführung dieses Übereinkommens erfolgt unter Ausschluß des diplomatischen Weges unmittelbar zwischen den zuständigen Zentralstellen. Hinsichtlich des zweiten Abschnittes fungieren als diese Zentralstellen das österreichische Bundesministerium für Finanzen — Militärliquidierungsamt in Wien und das čechoslovakische Ministerium für nationale Verteidigung in Prag.

2. Die Übergabe beziehungsweise Übernahme der nach diesem Übereinkommen auszufolgenden Stiftungen und Vermögensschaften erfolgt in Wien, bezüglich der im Artikel VII. bezeichneten in Prag.

Článek XXIII.

Případné zvláštní úmluvy sjednané mezi oběma smluvními státy v příčině jednotlivých právních subjektů, o nichž jednájí čl. 266, poslední odstavec, nebo 273 mírové smlouvy St. Germainské, zůstávají nedotčeny.

Článek XXIV.

1. Případné různosti názorů, které by při provádění této úmluvy mohly vzejíti, budou oběma smluvními státy po dobrém vyřízeny. Nebude-li však docíleno shody, bude sporný případ předložen rozhodčímu, jehož rozhodnutí bude pro oba smluvní státy závazným.

2. Rozhodčí bude jmenován v dohodě obou smluvních států; nebude-li o osobě rozhodčího docíleno shody, bude jmenován Stálým dvorem mezinárodní spravedlnosti v Haagu.

Tato dohoda jest sepsána ve dvou prvopisech, každý z nich v řeči československé a německé; oba texty jsou autentické.

Tato dohoda bude pokud možno nejdříve ratifikována; ratifikační listiny budou vyměněny ve Vídni. Dohoda vstoupí v platnost v den výměny ratifikačních listin.

Dáno v Praze, dne 7. prosince 1925.

Za republiku Československou:

L. S. Dr. Emanuel Hermann-Otavský v. r.

Art. XXIII.

Allfällige über einzelne der in den Artikeln 266, letzter Absatz, oder 273 des Staatsvertrages von St. Germain behandelten Rechtssubjekte zwischen den beiden vertragsschließenden Staaten bereits abgeschlossene Spezialvereinbarungen bleiben unberührt.

Art. XXIV.

1. Allfällige Meinungsverschiedenheiten, die sich bei der Durchführung dieses Übereinkommens ergeben könnten, werden von den beiden vertragsschließenden Staaten auf gutlichem Wege ausgetragen werden. Wird jedoch eine Einigung nicht erzielt, wird der Streitfall einem Schiedsrichter vorgelegt werden, dessen Entscheidung für beide vertragsschließenden Staaten bindend ist.

2. Der Schiedsrichter wird im Einvernehmen zwischen den beiden vertragsschließenden Staaten ernannt werden; sollte über die Person des Schiedsrichters keine Einigung erzielt werden, so wird er vom Ständigen Internationalen Gerichtshofe im Haag ernannt werden.

Dieses Übereinkommen wird in zwei Urschriften, jede in deutscher und čechoslovakischer Sprache ausgefertigt; beide Texte sind authentisch.

Dieses Übereinkommen wird sobald als möglich ratifiziert werden; die Ratifikationsurkunden werden in Wien ausgetauscht werden. Das Übereinkommen tritt am Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Geschehen in Prag, am 7. Dezember 1925.

Für die Republik Österreich:

Schönberger m. p.

L. S.

PROZKOUMAVŠE TUTO DOHODU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI. TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 26. KVĚTNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhláshuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 8. června 1926, kterýmžto dnem Dohoda nabyla podle čl. XXIV. mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.